

Motanul pedepsit

de Elena Farago

Rândunica e plecată
După hrană pentru pui,
Cuibu-i singurel sub streșini
Și prin curte nimeni nu-i.

Râde sub mustăți motanul:
– Ce noroc! Păcat să-l scap!
Iute sus! Dar, poc, o piatră
Îl lovește drept în cap.

Trist se tânguie motanul:
– Miau și vai de capul meu.
Petrișor îl ia în brațe:
– Iartă-mă, te rog, căci eu

Te-am lovit, și rău îmi pare,
Dar de bieții puișori
Ție cum nu ți-a fost milă,
Când săriseși să-i omori?

Motanul pedepsit

de Elena Farago

Rândunica e plecată
După hrană pentru pui,
Cuibu-i singurel sub streșini
Și prin curte nimeni nu-i.

Râde sub mustăți motanul:
– Ce noroc! Păcat să-l scap!
Iute sus! Dar, poc, o piatră
Îl lovește drept în cap.

Trist se tânguie motanul:
– Miau și vai de capul meu.
Petrișor îl ia în brațe:
– Iartă-mă, te rog, căci eu

Te-am lovit, și rău îmi pare,
Dar de bieții puișori
Ție cum nu ți-a fost milă,
Când săriseși să-i omori?

